

Cséby Géza

Agyagbagyúrod

Németh Jánosnak

Agyagba gyúrod
gondolataid,
lányok,
asszonyok,
férfiak,
istenek,
királyok,
lovak,
izmos állatok,
alakját,
égig érő fád ágain
nap és hold
himbál,
a lombok közt
madár
rak fészket,
haranglábak kongatják
a múltó idót,
Krisztus feszül
agyag kereszteden,
szarvasok agancsán
csillagok ezüstvilága,
patájuk nyomán
az öröklét vize fakad,
és Göcsej virágai
bontják szirmukat.
Apostolok,
szentek
áldása óvja,
vitézek,
ősök,
hada védi
korsóid
öblös hasában
kristály-források
vizét.
Isten-töltötte
borod
éltető erejében rejlik

az ó mesterek
porló üzenete.
Mert kezded formázta
tűzben égetett föld
mestere vagy,
agyag-poéta,
ősök hitéből,
erejéből
táplálkozó,
szent alkotó –
a való ölt formát
ujjaid nyomán.
Látom,
ahogy
madár lebbenti
könnyű tollú szárnyát,
s mosolygó ég alatt
röpül
a végtelenbe...

2015.

Nyárbúcsúztató

Melegebbek lettek a fények.
Lassan aláhullanak
az első, indulni kész
falevelek.
Macska alszik a napon,
lógó fülű kutya somfordál
a járda peremén.
Csendes nyugalom
nyújtózkodik
az üres utca
házai között.
Valahol szellő mozdul.
Lágyan simítja meg
egy nyitott ablak
fehér függönyét,
és fanyar illatok emlékét
hozza
a hegyek felől.

Tegnap favágók jöttek
és kivágták az utca végi

öreg hársat.
Feldarabolták, kocsira rakták
és elvitték.
Ma fiatalok érkeztek
és csemetét ültettek
a helyére.
Karóval megtámasztották,
vödör vízzel meglocsolták,
akár dédapjuk
annak idején
– száz éve,
az akkor még fiatal
hársfát.

Ősz felé járva
melegebbek lettek a fények
és hosszabbra nyúlnak
az árnyak.

Égszínkék éggel
búcsúzik
a nyár.

Az Erdész halála

W. D. emlékezete

Nem kell ima,
kántáló ének,
az Úr szavára úgyis
visszatérek.

Az egyik őszön
én is elmegyek.
Erdőben, csendben –,
csak ezt várnám,
avar lesz szemfödelem,
puha párnám.

Nem kell egyéb,
csak ahogy éltem,
szerettem, bíztam,
néha féltem.
Olykor hős voltam,
hittel hittem,
de délibáb volt,

legnagyobb kincsem.
Igen. Szerettem, bíztam,
olykor féltem,
s most itt vagyok lenni
a mélyben,
faragott fa tövében,
fák közt,
erdei csendben...
Itt bolyong fáradtan
árva lelkem...

Borbás Helga : PSYCHO

